

Gemeente van onze Heer Jezus Christus,

Deze tekst uit Lucas is misschien wel de meest radicale uitspraak van Jezus. Het roept bewondering op.

Bewondering voor die radicale liefde, zelfs voor degene die jou pijn doen, het leven zuur maken.

Bewondering voor mensen in de geschiedenis, die dit adagio navolging gaven-

In de strijd tegen racisme, slavernij, onrecht, interne conflicten.

Het zijn grote woorden, maar zijn ze echt navolgbaar?

Heb je vijanden lief.

Is dat niet onmenselijk? Onmogelijk? Godsgruwelijk moeilijk?

Als je terugdenkt aan mensen in jouw leven-

Dat is hetzelfde als iemand proberen te vergeven.

Dat gaat niet van de ene op de andere dag, is een innerlijk proces.

Heb je vijand lief

Wees goed voor wie jou haat

Bid voor wie jou slecht behandeld

Zegen wie jou vervloekt

Keer de andere wang toe

In het licht van ons eigen leven, onze eigen pijn lijkt dit rijtje imperatieven een onmogelijke opgave.

We kunnen zeggen dat dit maar voor een enkeling geldt, om zo in het leven te staan:

Zoals de vredesactivisten Ghandi, Marten Luther King, Nelson Mandela.

Of de vroeg-christelijke martelaren, die hun leven gaven. Christenen in het Midden-Osten die vervolgd worden om hun geloof.

De palestijn Daoud Nasser, die zegt: *"We refuse to be enemies"*

Ze worden gedreven door iets groters dan henzelf, een visioen van vrede. Het is groter dan hun ego, hun pijn, waarvoor ze bereid zijn hun leven te geven.

Elk van die mensen zijn wereldberoemd geworden. En het is 1 van de redenen waarom het christendom zo kon uitgroeien tot een wereldreligie.

Maar wat zegt dat ons, gewone mensen, hier op deze zondagmorgen?

Misschien is hun voorbeeld, is dat visioen waarin zij geloven, dit rijtje aan bijna onmogelijke opdrachten, inspirerend, hoopvol voor ons, werkt het als een vergezicht, een spiegel voor ons-

Om in het klein, in ons eigen leven daarin stappen te zetten.

En daarvoor is die eerste Bijbeltekst die wij lezen, de familiegeschiedenis van Jozef en zijn broers een heel mooi voorbeeld en concretisering voor ons leven.

Jozef was aan de ene kant het lievelingetje van zijn vader, maar voor zijn broers daardoor het pispaaletje. Wat zijn broers met hem uithaalden is 'letterlijk en figuurlijk in de put zitten- door de pesterij van je broers.

Wie van ons heeft geen verhalen of ervaring uit ons eigen leven, verleden waarin we gekwetst zijn, pijn gedaan, tekort gedaan?

Juist door mensen die ons lief hadden moeten hebben, onze ouders-kinderen, broers-zussen?

Komt er iemand in het bijzonder in uw gedachten naar boven, nu ik dit zo zeg? Of zijn er mensen in uw eigen omgeving die met elkaar bonje hebben?

Jezus vraagt ons: Hoe zou de wereld eruit zien als je toch zou proberen om een eerste stap te zetten?

Richting contact, een gesprek, een nieuw begin.

Hoe zou het kunnen zijn als je stappen zet richting toenadering, proberen te luisteren naar elkaar?

En niet verzinkt in gedachten van genoegdoening, wraak, praten over de ander en je eigen daden goed praten.

Maar allereerst elkaar opzoekt, sorry zegt?

Zonder daarbij meteen een wonder te verwachten, of vergeving. Maar wie weet, is na verloop van tijd wel de angel eruit, de hitte van het conflict wat afgekoeld.

Hoe doe je dat?

Hoe lukt het om in jezelf de kracht te vinden, de ruimte om hiermee een begin te maken?

Om voorbij te gaan aan je eigen pijn, je verdriet, boosheid?

Om geduld op te brengen, niet te schieten in lelijke woorden.

In deze Bijbeltekst zitten daarvoor een paar sleutelbegrippen, allemaal verweven aan 'keren en ommekeer'

Keer je naar God

Keer je naar de ander

Keer de andere wang

Het is als het ware de tien geboden en de kern van het evangelie samengevat:

Heb God lief en je naaste als jezelf.

Daar begint het koninkrijk van God, in jezelf, in je familie, in je leefomgeving.

Het begint bij het besef, het inzien dat je niet alleen bent op aarde- in jezelf gekeerd. Dat is niet goed.

Keer je naar God, zie jezelf als zijn geliefde kind.

Je bent beelddrager van God, als potentie om je eigen ego te overstijgen.

Als kind van God- levend in zijn genade- is het leven te waardevol om te verzinken in gevoelens van haat, teleurstelling, boosheid naar de ander.

God vraagt van ons om ten volle te leven-
om God, jezelf en de ander lief te hebben.

Niet te blijven staan, vastzitten in menselijke pijn- in wat mensen elkaar aandoen.

Zie je je leven- je menselijke bestaan in het goddelijk licht?

En kun je in dat licht, dat nieuwe perspectief naar jezelf, naar de ander, naar je pijn kijken?

De manier waarop je kijkt:

Zoal het volgende gedicht:

*De aarde is boordevol hemel,
en elke struik, hoe gewoon ook,
staat in lichterlaaie van God.
Maar alleen hij die het ziet
doet zijn schoenen uit
De rest zit er omheen
en plukt bramen.*

(E.Barrett Browning 19e eeuw)

Kun je zo- in dat licht naar de mensen om je heen kijken?

Niet alleen je geliefden, je familie, je vrienden,

Maar juist in het gelaat van de ander- die zo anders is,
verschillend- pijnlijk anders

kun je in die ander christus ontwaren?

En als je nadenkt over de pijn uit het verleden, de moeilijke of moeizame verhoudingen,
het in dat nieuwe licht bezien?

Ontdekken dat je een keuze hebt:

Om in de boosheid, pijn, afstand, wrok te blijven.

Of om daar uit te willen, niet bij stil te blijven staan.

Om misschien vanuit goddelijke inspiratie, of innerlijke kracht te zeggen:

Ik keer me om naar de ander.

Ik keer me om om zijn verhaal te horen.

Ik keer de andere wang toe.

Ik maak een eerste stap, zet mijn ego opzij.

Ik houd mijn mond, als ik lelijke dingen wil zeggen.

Misschien zet dit besef, dit bewustzijn, deze keuze iets in beweging.

Is het als een zaadje.

In deze weken van voorvasten- is dit mogelijk iets wat u aan het denken zet, waarmee u deze week aan de slag kunt, mee neemt de week in.

Niet om te oogsten, maar om te zaaien. Om jezelf af te vragen: waar kan ik deze week zaadjes planten om mensen weer bij elkaar te brengen, in gesprek.

Om in mijn eigen familiekring het initiatief te nemen.

Een nieuw begin.

Nieuw perspectief, nieuw licht-

In het licht van God mogen staan-
en gaan

Voor ieder van ons.

Daar begint Gods koninkrijk!

Amen
